

Det er mig meddelt, at 2den Landstingsmand for 11te Kreds (Lauridsen), 3die Landstingsmand for 11te Kreds (Degnbøl) og 1ste Landstingsmand for 11te Kreds (Windfeld Hansen) ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v.

Ved 1ste Landstingsmand for 3die Kreds (A. L. Andersen) er modtaget et Andragende fra Medlemmer af de frie Kirkesamfund i København og Aarhus om, at der indrømmes dem Ret til i et vist Omfang og under visse Betingelser at benytte Statens Kirkebygninger til Gudstjeneste og religiøse Handlinger.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelte, vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Jeg skal, inden vi gaar over til Dagsordenen, give vedkommende Ministre Lejlighed til at fremsætte de anmeldte Lovforslag, og den højtærede Konseilspræsident har da først Ordet.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen):

Det Forslag til Lov vedrørende *Statens Tjenestemænds Adgang til Overtagelse af Eivirksomheder m. m.*, som jeg her skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er jo en gammel Bekendt. Det er vedtaget af Folketinget, og i to Samlinger har det foreligget for dette høje Ting. I sidste Samlings Slutning afgav Tinget en Betænkning, men Sagen naaede ikke at komme til anden Behandling her. Jeg finder derfor, det er naturligt at fremsætte det paa ny for dette høje Ting, og det er mit Haab, at det i indeværende Samling skal lykkes at tilvejebringe samstemmende Beslutninger mellem Rigsdagens to Ting om denne Sag. I Haab derom anbefaler jeg Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Forslag vil blive omdelte.

Jeg giver dernæst Ordet til den højtærede Minister for Handel og Søfart, for at han kan fremsætte de to før anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel og Søfart

(Muus): Det Lovforslag, jeg først skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er *Lovforslaget om Bankselskaber*. Det er vel nærmest at betragte som en

Tvillingbroder til det Forslag om Sparekasser, som Indenrigsministeren vil fremsætte her i Tinget. Det er fremskaffet af den parlamentariske Kommission, som blev nedsat den 13. April 1910, og som afgav Betænkning om Lovforslag for hver af de Institutioner, hvis Forhold den skulde behandle, nemlig Forslag til en Sparekasselov og til en Banklov. Disse to Lovforslag er altsaa, om jeg saa maa sige, at betragte som siamesiske Tvillinger, saa meget mere som Spørgsmaalet om et Spare- og Bankraad var knyttet meget nøje sammen. Regeringen har ment det rettest, at Forslagene blev fremsat i en saadan Form, at de eventuelt kunde vedtages hvert for sig, saa at Spørgsmaalet om Bankraadet derved blev stillet noget mere isoleret, end hvis der kun forelaa eet Forslag. Jeg sætter megen Pris paa, at der er blevet skilt saaledes derimellem; thi selv om det jo er givet, at et saadant Raad er ønskeligt for gennem det at skabe en maksimal Indlaansrente, og skønt det Spørgsmaal gentagne Gange har været rejst, første Gang, saavidt jeg ved, af Nationalbankdirektør, Konferensraad Levy og gentagne Gange senere, har det hidtil ikke været muligt at finde nogen Form, under hvilken man kunde skabe en tilfredsstillende Ordning. Det kan ikke nægtes, at for de mindre Sparekasser og særlig Laanekasserne vilde Spørgsmaalet om en Maksimalrente være af ret stor Betydning, og man kan jo heller ikke se bort fra, at de Forsøg, der i sin Tid blev gjort paa gennem en forholdsmæssig høj Indlaansrente at drage store Kapitaler til sig, i ikke uvæsentlig Grad bidrog til den Bankmisere, vi har set. Man kan imidlertid efter min Mening heller ikke se bort fra, at Penge altid vil være en Vare ligesom enhver anden, og at det rummer en Fare, naar man ad kunstig Vej vil gribe ind i den Betaling, som ydes derfor.

I Kommissionsforslagets § 1 træffes der den Bestemmelse, at Sparekasserne i deres Sparekassebøger skal have Bestemmelsen om, at de er underkastede Sparekasseinspektørens Kontrol. Med Hensyn til Bankkontrabøgerne bestemmes det tilige, at de ikke alene skal indeholde en Bestemmelse om, at Bankerne er underkastede Banksinspektøren, men tillige en fremhævet Bemærkning om, at de ikke er underkastede Sparekasseinspektørens Kontrol. Et saadant Paabud om en negativ Foranstaltning har vakt megen Utilfredshed indenfor Bankkredse, idet man i denne Ordning har set ligesom en Nedsættelse